

พระบรมราชโองการ

ในการพระราชทานกระบี่แก่นักเรียนนายร้อย

วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๕

เรามีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มีโอกาสให้กระบี่แก่นักเรียน
นายร้อยที่ได้สอบได้เป็นนายทหารในคราวนี้ เราหวังว่าพวกเจ้า
ที่จะรับราชการทหารต่อไป จะได้นึกถึงอาชีพของทหารและฐานะ
ของนายทหาร ออกทงหน้าราชการต่างๆนั้นโดยรอบคอบแล้ว
เพราะการที่จะปฏิบัติหน้าที่ของนายทหารได้ดั้นนั้น ต้องรู้และเข้าใจ
หน้าที่ของตนอย่างละเอียดลึกซึ้งที่สุด และฝังไว้ในใจเสมอ

ในประเทศใด ๆ ก็ตาม อาชีพของคนต่าง ๆ อาจแบ่งออกได้
เป็นประเภท ๆ คือประเภทหนึ่งคนค้าขายและทำมาหากินตามธรรมดา

ซึ่งประชาชนส่วนมากทำในประเภทนั้น อีกประเภทหนึ่งคือข้าราชการ
การพลเรือน อีกประเภทหนึ่งคือข้าราชการทหาร ทุก ๆ ประเภท
ล้วนมีหน้าที่และวิธิตำเนิรการอาชีพของตนต่าง ๆ กัน โดยลักษณะ
ผิดกันทั้งนั้น ผู้ที่ดำเนินการค้าขายนั้นย่อมนึกถึงประโยชน์ส่วนตัว
เป็นสำคัญในทางรายได้เป็นประโยชน์ส่วนตัวให้ได้กำไร นั่นเป็น
หน้าที่และหนทางของเขาที่จะทำเช่นนั้น ส่วนข้าราชการพลเรือน
หน้าที่ของเขาอยู่ในทางบำรุงความดีของประชาชน บำรุงความ
เจริญของประเทศให้รุ่งเรืองยิ่งขึ้น ให้พลเมืองสามารถทำการค้า
ขายให้ได้กำไรยิ่งขึ้น นั่นหน้าที่ของพลเรือน ส่วนหน้าที่ของ
ทหารนั้น อยู่ในหน้าที่รักษา คือรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ รักษา
ทรัพย์สินสมบัติที่ประชาชนได้หามาได้ให้สงอกงามขึ้นไว้ นั่น รักษา
ประเทศที่ข้าราชการพลเรือนได้คิดอ่านพยายามบำรุงให้เจริญขึ้น
ไว้ อย่าให้ใครมาแย่งชิงไปได้ อย่าให้ตกไปเป็นของคนอื่น ให้มี
อิสรภาพอยู่เสมอ และรักษาความสงบภายในด้วย เพื่อให้ประชา
ชนสามารถทำมาหาเลี้ยงชีพได้โดยเป็นสุขสบาย และให้ข้าราชการ
พลเรือนสามารถทำการบำรุงได้เป็นผลดี ในอาชีพทั้ง ๓ ประเภทนี้
ย่อมต้องอาศัยกันและกัน ถ้าไม่มีเสียอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็อาจล้ม
ไปด้วยกันทั้งนั้น เช่นข้าราชการพลเรือนก็ดี ข้าราชการทหารก็ดี
ย่อมต้องอาศัยความเจริญของประชาชน และพ่อค้า ถ้าเขาทำการ

ค้าขายเจริญ รัฐบาลก็ด่ามารถเก็บภาษีได้มาสำหรับบำรุงกิจการ
อื่น ๆ ถ้าพ่อค้าประชาชนขาดแคลนและไม่ด่ามารถจะทำการงาน
ของตนได้โดยปกติ พวกข้าราชการทั้งฝ่ายทหารพลเรือน ก็ย่อม
ต้องได้รับความเดือดร้อนด้วย ส่วนประชาชนก็ต้องอาศัยข้าราชการ
การพลเรือนที่จะปกครอง และคิดการวางแผนในการคมนาคม
ปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ ที่จะให้ความยุติธรรม มีศาลพิพากษาเมื่อ
เกิดการพิพาทกันขึ้น ประชาชนย่อมต้องอาศัยข้าราชการพลเรือน
บำรุงความดีของเขาในทางเหล่านี้ และเขาก็จะต้องอาศัยทหาร
สำหรับรักษาความสงบอย่างที่ว่ามาแล้ว เพราะฉะนั้นหน้าที่สำคัญ
ของทหารนั้น คือให้ความปลอดภัยแก่ประเทศและประชาชน ถ้า
ทหารเราจะประพฤตินม้อาชพอย่างอื่น นอกจากอาชีพของตนเป็น
ผิดทั้งนั้น ถ้าเราจะประพฤติเหมือนพวกที่ม้อาชพค้าขาย นึกแต่จะ
เพิ่มรายได้เช่นนั้น ย่อมเป็นของทำไม่ได้ผิดอาชีพของตนโดยแท้
จริงทีเดียว หรืออีกอย่างหนึ่งจะมัวแต่หลงคิดแผนการเมืองต่าง ๆ
นานา ซึ่งเป็นหน้าที่ของฝ่ายพลเรือนนึกผิดเหมือนกัน ไม่ว่า
ประเทศใด ๆ หมด เขาย่อมถือว่านายทหารประจำการไม่มีหน้าที่
จะคิดหรือจะพูดไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง ถ้าทหารยุ่งกับการ
เมืองแล้ว ผลก็ย่อมตรงข้าม ตัวอย่างที่เห็นชัดเจน คือในเมือง
จีนพวกนายทหารต่าง ๆ ต่างรวมทหารเป็นก๊กเป็นเหล่า รบกันไม่

รู้จักจบจักต้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงเป็นเหตุสำคัญอันหนึ่ง ทหาร
ต้องไม่เกี่ยวกับการเมือง หน้าที่ของทหารต้องรักษาความสงบ ทำ
ตามที่เขาเห็นว่าดี โดยชอบธรรม ตามกฎหมายจะสั่งให้ทำนั้น
เป็นหน้าที่สำคัญของทหาร เพราะฉะนั้นการเป็นทหารนั้น เรา
อยู่ถือว่าเป็นหน้าที่ที่ยากลำบากมาก เพราะข้าพเจ้าได้เคยเป็นมา
มานาน แต่เป็นอาชีพตำแหน่งหน้าที่ที่เกียรติยศสูงมาก เพราะ
อาชีพและหน้าที่ราชการทหารของทหารนั้น ต้องลดละความสุขให้
เพื่อประโยชน์ของคนอื่น เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ที่คนอื่น ๆ ควร
นิยมนับถือ ว่าทหารได้ลดละความสุขของเขา ลดละทางที่จะมีรายได้
ดีกว่าทางเป็นทหาร แต่เขาเต็มใจมาเป็นทหาร โดยนึกถึง
ประโยชน์ของชาติ ควรจะเป็นที่นับถือของข้าราชการและประชา
ชนที่มีอาชีพอย่างอื่น โดยเหตุนี้ แต่ข้อสำคัญในการที่เราจะให้คน
อื่นนับถืออาชีพของเรานั้น เราต้องประพฤติตนให้สมควรเป็น
ที่นับถือจริง ๆ เราต้องรักษาหน้าที่โดยมั่นคงสุจริตแท้จริง ไม่ใช่
แต่ในเวลาราชการเท่านั้น เวลาปกติเวลาอยู่ทางบ้านช่อง ก็ยอม
ต้องประพฤติตนให้สมควรที่จะเป็นผู้ที่คนอื่นเขาไว้วางใจได้ ต้องมี
นิสัยซื่อสัตย์จริงต่อคนอื่น ถ้าทหารประพฤติตนไม่เป็นที่สมควรจะ
ไว้วางใจแก่คนอื่น เช่นฉ้อโกงหรืออะไรเหล่านี้เป็นต้น ต้องนับว่าเสีย
หายอย่างยิ่ง เพราะเท่ากับเป็นคนหลุดดวง เสียสัตย์แก่คนทั้ง

ประเทศ นี้เหตุหน้าที่ทหารของเราอยู่อย่างนี้ เมื่อเป็นแล้วต้องพยายามรักษาไว้ให้มั่นคง จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปจริงอย่างนั้นจึงได้ จึงจะชื่อว่าเราทำได้ทำหน้าที่อันแท้จริง ทหารนั้นต้องอุทิศใจ จะทนความลำบาก เพราะเราอุทิศแล้ว ว่าถ้ามีสงคราม เราจะยอมสละตนให้แก่ประเทศ เพราะฉะนั้นในเวลาปกติ เราก็ต้องทนความเหนื่อยยากในหน้าที่ราชการของเราไป เพื่อให้คนอื่น ๆ เห็นใจว่าเมื่อถึงเวลาจะต้องสละจริง ๆ แล้วเราก็คงสละได้จริง ๆ ถ้าเขาเห็นว่าทหารใจคอโดดเด่ไม่มั่นคงในหน้าที่แล้วเช่นนั้น เขาก็ไม่ไว้วางใจเรา พวกเจ้าทั้งหลายที่จะเป็นนายทหาร จงระมัดระวังข้อนี้ แล้วจงความสัตย์ไว้ในใจให้มั่นคงว่าจะรักษาหน้าที่ทหาร อย่างแน่นอน และจะพยายามส่งเสริมให้อำชีพของทหารเป็นสิ่งที่ควรนับถือแก่ผู้มีอาชีพอย่างอื่น ๆ ยิ่งขึ้นทุกที

ในที่สุดนี้ขอให้พรแก่เจ้าทั้งหลายที่จะเป็นนายทหารในคราวนี้ และนายทหารที่เป็นอยู่แล้ว ขอจงมีความดี ความเจริญตัวกันใหม่ ก้าวกายบริบูรณ์ เพื่อจะได้ทนความเหนื่อยยากในหน้าที่ของตน ให้มีสติปัญญาเฉียบแหลม เพื่อจะได้ดำเนินหน้าที่ราชการไป ได้ดีด้วยความปรารถนา